

det: „Banken kan af dens Laanefond ogsaa diskontere Bexler og Bexleobligationer, lydende paa Rigsbankpenge Sølv, naar de ansees sikke.“ Det er alt, hvad der staar. Der er ingen Tvivl om, at Banken kan diskontere Bexler for Landmænd. Jeg tror, at der foreligger en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, og navnlig skulde det være mærkeligt, om Banken ogsaa ved sine Filialer skulde forlange, at Endossenten altid skulde være bosteddende i Kjøbenhavn. Det kan vistnok ikke være Tilfældet.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Alberti: Jeg maa tillade mig at foreslaa Lovforslaget om Henvielse til et Udvalg. Efter det Tidspunkt af Samlingen, paa hvilket vi nu befinde os, da det rimeligvis kun er ca. 2 Maaneder tilbage af den, vil Henvielsen til et Udvalg sandsynligvis være ensbetydende med, at der i denne Samling ikke kommer noget ud af denne Sag. Jeg ønsker derfor at henstille til det ærede Medlem, der nys havde Ordet, at han tager sit Forslag tilbage. Vil det ærede Medlem ikke tage Forslaget tilbage, vil jeg for mit Bedkommende ikke modsætte mig, at Sagen henvises til et Udvalg, men jeg vil da fralægge mig og dem, der have samme Opfattelse af denne Sag som jeg, ethvert Ansvar for, at Sagen muligvis ikke bliver ført til Ende nu i denne Samling. Jeg skulde ikke have gjort disse Bemærkninger, hvis dette Forslag var kommet frem noget tidligere paa Samlingen. Der vilde da have været rigelig Tid til at behandle det. Det er imidlertid allerede nu flere Maaneder siden, at vi første Gang gjorde os bekendt med Agravforeningens Andragende, og man kunde dog vente, at de Herrer, som i Foraaret havde Nytte af Agravforeningen, nu vilde have vist den den lille Gentjeneste

at bringe dens Forslag frem her i Tinget. Jeg henstiller altsaa til det ærede Medlem at tage Forslaget tilbage.

Dalsgaard: Med Hensyn til den Udtalelse af det ærede Medlem, at han havde forundret sig over, at Forslaget ikke var kommet frem tidligere, vil jeg minde om, hvad der er det ærede Medlem velbekendt, at der var sammenkaldt et Udvalgs-møde til den Dag, vi fik Suleserie, og da var det netop, som det ærede Medlem ogsaa ved, Meningen at fremdrage det Spørgsmaal, om vi ikke skulde indbringe Lovforslaget. Udvalget blev imidlertid, som det ærede Medlem vel heller ikke er uvidende om, ikke beslutningsdygtigt; hvem der var borte, og hvem der var til Stede, skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa. Sige over for det ærede Medlems Henstilling om at tage Forslaget tilbage skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at den Forhandling, der nu er ført, vidner om, at det er i Lovforslagets Interesse, at det henvises til et Udvalg. Af Interesse for Sagen, finder jeg det derfor rigtigst at fastholde mit Forslag.

Alberti: Om dette Forslag var blevet indbragt her i Salen den 8de Januar, som var den tidligste Dag, det kunde have været indbragt, hvis det Udvalgs-møde, det ærede Medlem sigter til, var blevet afholdt, eller den Dag, det faktisk blev indbragt, vilde ingen Forstel have gjort, og det har jeg heller ikke sigtet til. Det, jeg sigtede til, er det Par Maaneder, der gik hen, efter at Agravforeningens Andragende var kommet frem her i Tinget. — Hvad det Udvalgs-møde angaar, som det ærede Medlem omtalte, og hvor han paa en ganske vist meget fin Maade bebrejdede mig min Fraværelse, da skal jeg sige, at netop ved det Møde mødte jeg paa Slaget 7, muligvis et Par Minutter før, og stod der saa i nogle Minutter ganske alene. Jeg gik da ind i et Nabo-værelse og talte med et andet Medlem. Da jeg kom tilbage, var der 7 Medlemmer til Stede, og det blev mig da meddelt, at Mødet var hævet. Jeg henstillede, om man ikke kunde begynde igen, da vi nu vare 8, men der blev svaret, at da der var saa mange fraværende, var det ikke værd at gøre det. Jeg har fundet det rigtigst at gøre